

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204730
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120204730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcov: 1.) J. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX X. Z. V., 2.) V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX X. Z. V., obaja zastúpení: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 284 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/73/2020-73 zo dňa 09.12.2020, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a súvisiaci výrok o trovách konania v spojení s opravným uznesením č. k. 29Csp/73/2020-86.

Žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Z a m i e t a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2015 v časti 5. záverečné ustanovenia, bod 5.8 v znení:

„Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Vo vzťahu k výroku I. p r i z n á v a žalovanému voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Vo vzťahu k výroku II. p r i z n á v a žalobcom v 1. a 2. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, podľa ktorej sa žalobcovia domáhali vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 284 eur s 5 % ročným úrokom od druhého dňa po doručení žaloby do zaplataenia, ďalej určenia presne označenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú a náhrady trov konania, pretože namietali, že dohodnutá zmluva o úvere 1) nemá presne určený druh spotrebiteľského úveru, 2) dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ďalej 3) RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predpoklady použité na výpočet tejto RPMN a 4) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a

iných poplatkov. Keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), k) a l), podľa § 11 zák. o spotrebiteľských úveroch je bezúročná a bez poplatkov. Žalobcovia uhradili žalovanému 3.834 eur, reálne mali zaplatiť 3.550 eur, preto 284 eur je bezdôvodné obohatenie. O neprijateľnosti obdobnej podmienky už bolo súdom v iných konaniach rozhodnuté.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, § 1 ods.1, § 3 ods. 1, 2, 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 9 ods. 2, § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa v 1. rade ako fyzická osoba - spotrebiteľ dlžník a žalobca v 2. rade ako spoludlžník uzatvorili so žalovaným dňa 21.8.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX s uvedením druhu spotrebiteľského úveru - úver, výšky úveru 3.550 EUR, počtu mesačných splátok 84 EUR, termínu konečnej splatnosti úveru 25.8.2020, výšky mesačnej splátky 71 EUR, fixnej ročnej úrokovej sadzby 15,90%, RPMN 17,20%, priemernej hodnoty RPMN 11,01%, odplaty za poskytnutie úveru 15,90%, najvyššej prípustnej výšky odplaty 22,02%, celkovej čiastky 5.882,90 EUR, splatnosti prvej mesačnej splátky 25.9.2015, termínov splatnosti ďalších splátok vždy k 25-temu dňu v mesiaci s uvedením doby trvania zmluvy tak, že zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov klienta voči banke vyplývajúci zo zmluvy. V prípade splácania úveru zanikne záväzok v deň uvedený ako termín konečnej splatnosti úveru ako aj predpokladov použitých na výpočet RPMN.

Podrobne vyhodnotil všetky namietané dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný si splnil povinnosť predpokladanú ust. § 9 ods.2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. pokiaľ pri druhu spotrebiteľského úveru uviedol pojem úver, keďže tým bola splnená dikcia zákona predpokladaná ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. uvedením jednej z foriem spotrebiteľského úveru definovaných v tomto zákonom ustanovení.

Zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov klienta voči banke, vyplývajúcich zo zmluvy uvedené v bode 2.2 zmluvy. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. je v zmluve riadne uvedená.

Prvoinštančný súd zistil, že rozpis splátok po častiach (úhrada istiny, úrokov, poplatkov) vo forme amortizačnej tabuľky podľa eurokonformného výkladu nie je podmienkou riadnej zmluvy. Ustálená rozhodovacia prax túto náležitosť nevyžaduje. Rozpis splátok nie je podmienkou pre účely nároku na úroky a poplatky z úveru.

Zo zmluvy o úvere a z predloženého formulára štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva údaj o výške RPMN 17,20% uvádza, že táto je vypočítaná z nasledujúcich údajov: výška spotrebiteľského úveru - 3.550 EUR, výška mesačnej anuitnej splátky - 71 EUR, celkový počet anuitných splátok 84, výška úrokovej sadzby 15,90 % ročne za predpokladu, že úver bude poskytnutý v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia zmluvy o úvere, ktorá zostane platná dohodnutý čas a zmluvné strany si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere a nedôjde k zmene úrokovej sadzby. Na účely výpočtu RPMN sa použijú celkové náklady spojené so zmluvou o úvere s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov v ustanovení zmluvy o úvere. Zmluva obsahuje aj údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 5.882,90 EUR, ktorá pozostáva z výšky istiny v sume 3.550 EUR a celkových nákladov spotrebiteľa v sume 2.332,90 EUR s tým, že súčasťou celkovej čiastky nie sú náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver. Namietaná náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 je v zmluve riadne uvedená.

Súd prvej inštancie v súlade ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia pre nesplnenie podmienok vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru ako nedôvodnú zamietol.

Ohľadom zmluvnej podmienky uvedenej v bode 5.8 zmluvy súd prvej inštancie rozhodol, že zmluvná podmienka nielenže zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, ale aj odporuje ust. § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255, § 262 ods. 2 CSP.

5. Súd prvej inštancie opravným uznesením č.k. 29Csp/73/2020-86 zo dňa 21.01.2021 opravil záhlavie rozsudku v časti žalobcovia a správne uviedol aj meno druhého žalobcu.

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a III. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. Namietali nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Žalobcovia naďalej trvali na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy z dôvodov, že zmluva neobsahuje: druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Žalobcovia netrvali na tvrdení o absencii rozčlenenia splátky, podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ.

Poukázali na ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ, podľa ktorého na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje absencia aj čo i len jednej obligatórnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalovanej sa do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté výroky rozhodnutia spolu s konaním, ktoré im predchádzalo v súlade s § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a *contratio*, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu správne.

9. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

10. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

11. Žalobcovia namietali nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu.

Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď 1) chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo 2) nesprávne vyhodnotenými dôkazmi, alebo 3) je tu predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

Žalobcovia v odvolaní namietali, že by prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil návrhy na vykonanie dokazovania, resp. že by dôkazy hodnotil inak, než jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, prípadne že by bolo potrebné vykonať aj ďalšie dôkazy na „dotvorenie“ skutkového stavu.

Preto odvolací súd nepovažoval uvedený odvolací dôvod za preukázaný.

Prvoinštančný súd správne ustálil skutkový stav veci.

12. Ďalším odvolacím dôvodom žalobcov bolo nesprávne právne posúdenie veci.

Nesprávne právne posúdenie veci je právnou vadou rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, ak na zistený skutkový stav súd 1) neaplikoval príslušnú právnu normu, 2) aplikoval nesprávnu právnu normu, 3) obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo 4) správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Ani v tomto prípade odvolací súd nezistil pochybenia prvoinštančného súdu, ktorý aplikoval správnu právnu normu a tú aj správne interpretoval.

13. Odvolací súd k námietke odvolateľov ohľadom neuviedenia druhu spotrebiteľského úveru uvádza, že v nadpise dohodnutej zmluvy je bez akýchkoľvek pochybností uvedený druh úveru, že sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorého definícia priamo vyplýva z § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ žalobcovia

v odvolaní trvali na tom, že úver by mal byť bližšie označený, vychádzajúc z jeho vlastností (bezúčelový, účelový, zaistený, nezaistený, jednorazový, postupný, krátkodobý, strednodobý..., hypotekárny, na bývanie...), uvedené prívlastky úveru sú len bližším opisom dojednaní v úverovej zmluve. Jeden úver môže mať aj viac prívlastkov vyplývajúcich z obsahu zmluvných dojednaní a neuvedenie týchto dojednaní v názve úveru nespôsobuje pochybenie odôvodňujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere. Podstatné je uvedenie druhu spotrebiteľského úveru tak, ako tieto druhy rozoznáva zák. č. 129/2010 Z.z. v § 1 ods. 2, keď spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi.

Nie je možné pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovať také náležitosti zmluvy, ktoré zákon nepredpisuje, t.j. ani prívlastky, ako to namietajú žalobcovia. Prvoinštančný súd uvedenú okolnosť náležite vo svojom odôvodnení skutkovo aj právne vysvetlil, odvolací súd sa s rozhodnutím prvoinštančného súdu stotožňuje.

14. Čo sa týka námietky neuvedenia doby trvania zmluvy, odvolací súd konštatuje, že v zmluve o úvere je uvedený termín konečnej splatnosti úveru v bode 2.2 zmluvy, do kedy sú žalobcovia (dlžníci) povinní celú sumu zaplatiť. Takéto označenie doby trvania úverovej zmluvy je jednoznačné, nie je neurčité a z tohto označenia zmluvné strany môžu bez akýchkoľvek pochybností určiť, ako dlho má zmluva trvať pri predpokladanom dodržaní dojednaných povinností zmluvných strán. Nie je prípustné, aby v tomto prípade jednoznačnému určeniu doby trvania zmluvy, ktorý dátum vyplýva jednoznačne z kontextu všetkých ďalších údajov dohodnutých v zmluve bol spochybňovaný, resp. vykladaný spôsobom, ktorý nie je v súlade s dojednaniami. Tu odvolací súd musí dodať, že podmienka „doba trvania úverovej zmluvy“ a „termín konečnej splatnosti úveru“ sú dva významovo rozdielne pojmy. V ideálnom prípade oba momenty nastávajú rovnako, po úhrade jednoznačne dohodnutej poslednej splátky úveru (dátum konečnej splatnosti úveru). Nie vždy však platí takto nastavený ideálny stav, že dňom konečnej splatnosti úveru sa končí aj doba trvania úverovej zmluvy. V takom prípade pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vhodné, a ani to zákon nevyžaduje, na rozdiel od dátumu konečnej splatnosti úveru, určiť dobu trvania zmluvy presným dátumom. Je prípustné dobu trvania úverovej zmluvy určiť aj opisne tak, aby bolo jednoznačne zisťiteľné, ako dlho úverová zmluva bude trvať. V prejednávanej veci žalovaný zvolil opisný spôsob nevzbudzujúci žiadne pochybnosti, že zmluva bude trvať do splatenia všetkých záväzkov klienta voči Banke vyplývajúcich zo zmluvy, prípadne splácania úveru v zmysle tohto bodu zmluvy zanikne záväzok v deň uvedený ako termín konečnej splatnosti. V bode 4.5 zmluvy je uvedené, že záväzok zo zmluvy o úvere zaniká aj započítaním vzájomných pohľadávok alebo dohodu, ak takýmto spôsobom dôjde k vyrovnaniu všetkých záväzkov zo zmluvy. Ani tento odvolací dôvod nebol žalobcami preukázaný.

15. Zároveň sa odvolací súd stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o úvere neabsentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch ZoSÚ, nakoľko pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Týmito predpokladami sú výška úveru, výška splátky, jej interval, počet splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby, a prípadných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj nechýba. Uvádza sa v nej údaj o výške RPMN 17,20%: výška spotrebiteľského úveru 3.550 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 71 eur, celkový počet anuitných splátok 84 eur, výška úrokovej sadzby 15,90% ročne za predpokladu, že úver bude poskytnutý v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia zmluvy o úvere, ktorá zostane platná dohodnutý čas a zmluvné strany si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere a nedôjde k zmene úrokovej sadzby. Preto aj z toho dôvodu nie je úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa so zisteniami prvoinštančného súdu v celom rozsahu stotožňuje.

16. Odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, tomu však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.